

РЕШЕНИЕ

№ 32

гр. Бургас, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и пети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светла М. Цолова

Членове: Даниел Н. Марков
Яница С. Събева Ченалова

при участието на секретаря Петя Ефт. Помакова
в присъствието на прокурора В. Ив. М.
като разгледа докладваното от Светла М. Цолова Наказателно дело за възобновяване № 20242000600042 по описа за 2024 година

Производството е по Глава тридесет и трета от НПК. Образувано е по искане на осъдено за престъпление от общ характер лице за възобновяване на наказателно дело.

С подаденото искане за възобновяване на наказателно дело, на основание чл.422, ал.1, т.5 вр. с чл.348, ал.1, т.1 от НПК, упълномощеният защитник на осъдения П. Г. Д. оспорва частично правилността на определение №385 от 29.08.2023г. по НОХД №3341/2023г. на Районен съд – Бургас, с което е било одобрено постигнато между прокурор от Районна прокуратура – Бургас, осъдения и неговия защитник споразумение за решаване на наказателното дело, съгласно което осъденият се признавал за виновен в извършване на престъпление по чл.343б, ал.2 от НК, налагали му се наказания лишаване от свобода за срок от три месеца, глоба от 250 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца и същият е осъден да заплати цялата равностойност на МПС, послужило за извършване на престъплението – сумата от 2800 лева. Искателят твърди, че в последната му част посоченото съдебно определение е постановено при съществено нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 от НПК,

защото на основание чл.343б, ал.5 вр. ал.1 от НК осъденият Д. е осъден да заплати на държавата сумата 2800 лева, представляваща равностойността на МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“, послужило за извършване на престъплението, въпреки че автомобилът е придобит по време на брака и съгласно Семейния кодекс Д. е собственик само на една втора идеална част. Като приема, че съдът е тълкувал и приложил санкционната норма на чл.343б, ал.5 от НК разширително, с което е нарушил материалния закон, допускайки нарушението по чл.348, ал.1, т.1 от НПК, моли апелативният съд да отмени съдебния акт в атакуваната му част и да върне делото за ново разглеждане с указания по прилагането на закона.

В съдебно заседание по настоящото извънредно производство упълномощеният защитник на осъденото лице П. Г. Д. заяви, че поддържа искането за възобновяване и моли същото да бъде уважено на посоченото в него основание. Поддържа тезата, че съдът неправилно е приложил материалния закон, в частност нормата на чл.343б, ал.5 от НК, като е одобрил постигнатото между страните по делото споразумение изцяло, включително в частта, с която осъденият Д. е осъден да заплати в полза на държавата сумата 2800 лева, представляваща цялата стойност на автомобила към деня на престъплението, въпреки че осъденият е собственик на една втора идеална част от МПС, доколкото същото е било придобито по време на брака и собственик на другата една втора идеална част от него е съпругата на Д.. Моли апелативният съд да възобнови приключилото наказателно производство, да отмени атакуваната част от съдебното определение и да върне делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, на когото да бъдат дадени указания да се присъди на основание чл.343б, ал.5 от НК половината от равностойността на процесния автомобил.

Осъденото лице П. Г. Д. заяви, че поддържа подаденото от защитника му искане за възобновяване на делото и се присъединява към неговото становище. Претендира да се намали наполовина сумата, която е осъден да заплати като стойност на лекия автомобил, тъй като притежава същия в съпружеска имуществена общност заедно със съпругата си.

Представителят на Апелативна прокуратура – Бургас заяви, че искането на осъденото лице П. Г. Д. за възобновяване на наказателно дело е основателно. Счита, че в случая е нарушен материалния закон и конкретно

нормата на чл.343б, ал.5 от НК, която предписва отнемане в полза на държавата на МПС, което е собственост на дееца, а когато деецът не е собственик на МПС – присъждане на неговата равностойност. Като се позова на Семейния кодекс, който предвижда, че по време на брака съпружеската имуществена общност е неподелеаема, изрази позиция, че в казуса е било наложително процесното МПС да бъде приобщено по делото чрез способите на обезпечението по реда на чл.72 от НПК. Смята, че единствено по този начин другият реален собственик – съсобственик на колата е могъл да охранява интереса си в състезателна процедура пред съда. Приема, че въпросът дали да бъде отнето МПС или да бъде присъдена неговата равностойност не е следвало да бъде предмет на споразумение и включването му в споразумението нарушава закона, а това е трябвало да стане по реда на чл.306, ал.1, т.1 от НПК, доколкото в чл.383, ал.2 от НПК е разписано, че произнасянето по прилагането на чл.53 от НК е по реда на чл.306, ал.1, т.1 от НПК. Предлага апелативният съд да уважи искането за възобновяване, макар и на различно основание от посоченото в него, като отмени само тази част от определението, с което е одобрено договореното между страните относно присъждане на равностойността на процесния автомобил.

Бургаският апелативен съд, след като обсъди доводите в искането на осъдения П. Г. Д., изслуша устно изразените в съдебно заседание становища на упълномощения защитник, осъденото лице и прокурора и провери материалите по делото, направи следните констатации:

Искането за възобновяване на наказателното дело е допустимо, тъй като е направено от лице, осъдено за престъпление от общ характер и в изискуемия от чл.421, ал.3 от НПК шестмесечен срок, считано от деня на влизане в сила на определението по чл.382, ал.7 от НПК, който ден съвпада с датата на постановяване на определението поради липсата на законова възможност за касационно обжалване и има за предмет на претендираната проверка съдебен акт от категорията на визираните в чл.419, ал.1 и чл.422, ал.1, т.5 от НПК – определение за одобряване на споразумение за решаване на наказателно дело, което не подлежи на проверка по касационен ред.

Разгледано по същество, искането за възобновяване на наказателното дело е основателно.

С определение №385 от 29.08.2023г. по НОХД №3341/2023г. Районен

съд – гр. Бургас е одобрил постигнато между прокурор от Районна прокуратура – Бургас, обв. П. Г. Д. и неговия упълномощен защитник споразумение за решаване на наказателното дело, съгласно което обв. подс. Д. се признава за виновен в това, че на 09.08.2023 г., в гр. Бургас, в ж. к. Славейков“, до бл.50, е управлявал МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“, с рег. №* **** **, след употреба на алкохол с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляди – а именно – 2,04 на хиляда, установено по надлежния ред с техническо средство „Дрегер 7510+“, след като е бил осъден с влязло в сила на 23.04.2021 г. определение по НОХД №2001/2021 г. на Районен съд – Бургас за престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, поради което и на основание чл.343б, ал.2 вр. чл.55, ал.1, т.1 и ал.2 от НК му се налагат наказания лишаване от свобода за срок от три месеца при първоначален общ режим и глоба в размер на 250 лева. На основание чл.343г от НК обв. П. Г. Д. е бил лишен от право да управлява МПС за срок от една година и шест месеца, считано от 09.08.2023 г.

Със същото определение е одобрена постигната между страните в процеса клауза, съгласно която на основание чл.343б, ал.5 вр. ал.1 от НК П. Г. Д. се осъжда да заплати в полза на държавата по сметка на Районен съд – Бургас сумата 2800 лева, представляваща равностойността на МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №* **** **, послужило за извършване на престъплението.

Изложените по-горе несъмнени констатации и техният анализ налагат правния извод, че определението по НОХД №3341/2023г. на Районен съд – Бургас, с което е одобрено постигнатото между страните в процеса споразумение за решаване на наказателното дело, в частта му, с която П. Г. Д. е осъден да заплати в полза на държавата сумата 2800 лева, представляваща равностойността на МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №* **** **, послужило за извършване на престъплението, е постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалното правило на чл.383, ал.2 от НПК, засегнало правото му на защита.

Съгласно посочения законовия текст на чл.383, ал.2 от НПК, след като одобри постигнатото между страните споразумение за решаване на делото, съдът се произнася по прилагането на чл.53 от НК по реда на чл.306, ал.1, т.1 от НПК. Наред с това, нормата на чл.381, ал.5, т.1 – т. 6 от НПК урежда

изрично и изчерпателно въпросите, които страните следва да обсъдят и по които следва да постигнат съгласие в своето споразумение за решаване на наказателното дело, като не предвижда възможност страните да се споразумяват относно приложението на чл.343б, ал.5 от НК. Според текста на чл.306, ал.1, т.1 от НПК, към който препраща чл.383, ал.2 от НПК, съдът може да се произнесе с определение по въпроса за прилагането на чл.53 от НК, като в ал.3 на чл.306 от НПК е предвидена възможност определението по ал.1, т.1-3 на чл.306 от НПК да се обжалва и протестира по реда на Глава 21 от НПК, докато съгласно разпоредбата на чл.382, ал.9 от НПК, определението на съда, с което се одобрява постигнато между страните в наказателния процес споразумение за решаване на наказателното дело, е окончателно, т. е. то не подлежи на обжалване и протестиране.

По приложението на новелата на чл.343б, ал.5 от НК преобладаваща е съдебната практика, която приема, че тази норма урежда не наказание от регламентирания в чл.37, ал.1, т.1 – т.11 от НК, а урежда мярка по чл.53 от НК, доколкото предписва отнемане на превозното средство, когато деецът е негов собственик, съответно присъждане на равностойността му, когато той не е собственик на превозното средство. Безспорно е в правната теория и в съдебната практика, че отнемането на предмета и средството по чл.53 от НК при извършено определено престъпление не е наказание, а се свежда до принудително и безвъзмездно отчуждаване в полза на държавата на определени вещи. Предвид правната природа на мерките по чл.53 от НК тяхното включване в споразумението по реда на глава 29 от НПК е недопустимо.

Съобразно тези принципни положения и при съблюдаване законовите регламенти на чл.381, ал.5, т.1 – т. 6 от НПК, чл.383, ал.2 от НПК, чл.306, ал.1, т.1 и ал.3 от НПК, чл.382, ал.9 от НПК и чл.53 от НК, следва да се приеме, че определение №385 от 29.08.2023г. по НОХД №3341/2023г. Районен съд – гр. Бургас за одобряване на постигнатото между обв. Д., неговия защитник и представителя на Районна прокуратура – Бургас споразумение за решаване делото, в **частта** му, с която обв. Д. е осъден да заплати в полза на държавата по сметка на Районен съд – Бургас сумата 2800 лева, представляваща равностойността на МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №* **** **, послужило за извършване на престъплението, е постановено при нарушение на процесуалния закон, защото не е била спазена

процесуалната норма на чл.381, ал.5 от НПК, която не позволява на страните да се споразумяват относно прилагането на чл.53 от НК, както и тази на чл.306, ал.1, т.1 от НПК, която урежда компетентността на съда да се произнася с определение, подлежащо на въззивен контрол, по прилагането на чл.53 от НК. Допуснатото процесуално нарушение е съществено, защото е засегнало процесуалните права на страните, като ги е лишило от възможността да атакуват пред въззивната инстанция съдебния акт по приложението на чл.53 от НК, каквато възможност е предвидена в чл.306, ал.3 от НПК. Това е така, защото определението на първоинстанционния съд, с което е одобрено постигнатото между страните в наказателния процес споразумение за решаване на наказателното дело, е окончателно, съгласно чл.382, ал.9 от НПК и не може да бъде обжалвано и протестирано пред горната съдебна инстанция.

Аргументираните нарушения на материалния и процесуалния закон са съществени по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК и съставляват основание по чл.422, ал.1, т.5 от НПК за възобновяване на наказателното дело.

По изложените съображения апелативният съд прие, че разгледаното искане на осъдения Д. за възобновяване на посоченото наказателно дело, на основание чл.422, ал.1, т.5 вр. чл.348, ал.1 т.1 и т.2 от НПК, е основателно и следва да се уважи. При наличието на въпросните основания, в настоящата извънредна процедура съдът следва да възобнови частично производството по цитираното НОХД, да отмени постановеното по него определение, в частта му, с която е одобрено постигнатото между страните в процеса споразумение за осъждане на обв. Д. да заплати в полза на държавата по сметка на Районен съд – Бургас сумата 2800 лева, представляваща равностойността на МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №* **** **, послужило за извършване на престъплението и да върне делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав, който да спази нормите на материалния и процесуалния закон.

Ръководен от изложените съображения и на основание чл.425, ал.1, т.1 вр. чл.422, ал.1 т.5 вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, Бургаският апелативен съд

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА приключилото наказателно производство по НОХД №3341/2023 г. на Районен съд – гр. Бургас.

ОТМЕНЯ определение №385 от 29.08.2023 г. по НОХД №3341/2023 г. на Районен съд – гр. Бургас в ЧАСТТА, с която е одобрено постигнатото между страните споразумение за осъждане на обв. П. Г. Д. да заплати в полза на държавата по сметка на Районен съд – Бургас сумата 2800 лева, представляваща равностойността на МПС – лек автомобил „Фолксваген Пасат“ с рег. №* **** **, послужило за извършване на престъплението.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд – гр. Бургас в отменената част на определението.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____